

Anne Røndals prædiken 11. søndag efter trinitatis

Taler

Anne Røndal
Præst

Dato

16. august 2026

Sted

Lihme Kirke, Viborg stift

Omstændigheder

Prædikenen blev transmitteret i programmet Gudstjeneste på P1 d. 16. august 2026.

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 7, vers 36-50

Salmer

DDS 748: Nu vågner alle Guds fugle
Nr. i 100 Salmer: 876: Barmhjertige Gud
DDS 397: Trods længslens smerte
DDS 582: At tro er at komme
DDS 522: Nåden er din dagligdag

- 1 Hvis jeg var farisæeren Simon, ville jeg have syntes, det var svært, alt det der skete den dag, jeg havde inviteret Jesus hjem.

- 5 Hvis jeg var farisæeren Simon, ville jeg have været usikker på, hvad jeg skulle tænke om dagens forløb, da gæsterne havde rejst sig og forladt huset.

- 10 Hvis jeg var farisæeren Simon, håber jeg, at det lidt efter lidt var gået op for mig, at det var Gud selv, der var kommet på besøg den dag og havde åbnet døren ind til en helt ny måde at måtte være i verden på. Selv om det i første omgang ikke så sådan ud.

- 15 Jeg er sikker på, han var et haderligt menneske, ham Simon, farisæeren, én som nægtede at lytte til sladder, én som ihærdigt arbejdede for at holde vandene åbne og at undersøge ting, før han dannede sig en mening om dem.

- 20 Og at det er derfor, han byder Jesus til middag og inviterer sine farisæer-venner til også at komme. Han må have klar besked om, hvem denne mand er, som alle folk taler om.

Nogen tror, han er Guds salvede og er kommet for at opfylde alle Guds løfter,

andre siger, han er den onde selv, og så er der dem, der trækker på skuldrene.

25

Hvad skal man tro?

Simon venter ikke, til folkemeningen har fældet en dom for derefter at placere sig selv dér, hvor de fleste er. Han vil kende sandheden. Han vil vide, hvad der er på færde med ham Jesus. På første hånd.

30

Så sidder de da dér i det lukkede selskab, spiser og taler. De er kun mænd. Kvinderne er et andet sted, når mændene sidder til bords. Det er kun Jesus, der har kvinder i sit følge, og han må ustandseligt døje lumre tilråb på den konto.

35

Og hvor pinagtigt må det ikke have været, da den prostituerede kvinde træder ind i rummet. Det første, gæsterne tænker, er vel, om Simon kender hende? Muligvis bliver én af de tilstedeværende skrækslagne for, om det er ham, hun er kommet for at opsøge.

40

Der er ikke mange, der bryder sig om en uindbudt, der maser sig ind i en lukket fest, gildesmadring, og da slet ikke én, som man end ikke i sin vildeste fantasi kunne finde på at invitere.

45

Til Simons ros skal siges, at han ikke beder kvinden om at gå, selv om alle ved, at hun er uren. Hvis hun rører ved nogen af de tilstedeværende, gør hun dem urene. Og det er så besværligt med den urenhed, især når man er farisæer og helst vil være ren.

50

Heldigvis rører hun kun ved Jesus. Gråd ved hans fødder og det lange hår som håndklæde. Så teatralisk. Og så al den olie. Det er det dyreste man kan opdrive indenfor den type produkter.

55

Men det er ikke så meget den dyre olie, og at optrinnet er helt udenfor alt, hvad man kan tillade sig, det er mere den forvirring, kvinden skaber. Hvad vil hun egentlig?

I Simon og hans venners verden er olie tilsat velduftende urter noget, der bruges i symbolsk betydning: man salver sig med olie for at vise glæde og lykke, eller for at fortælle, at man har overstået en sorg eller en bod, man bruger salve for at gøre sig attraktiv for sin elskede – og har kvinden noget for med Jesus på den

60

led? Man salver de døde og endelig brugte man i gammel tid olie med urteudtræk, når man salvede en konge eller en profet eller indviede et helligsted.

65

Dog, uanset hvad hun vil og hvad hun selv tænker om det, så ved enhver jo, at hun ikke har myndighed til noget som helst – det er ikke en prostitueret kvinde, der salver nogen til konge eller profet eller indvier helligsteder. Det kan hun ikke, uanset hvor megen fin olie hun har, det kan man sige sig selv. – Eller kan man?

70

Men forvirrende er det. Og så pinagtigt, at det er svært for mændene i rummet at være i deres kroppe. Jesus er den eneste, der synes at være godt tilpas. Han sidder helt roligt og lader det ske. Som én, der tager imod en gave fra en kær ven.

75

Og han ser på dem, Jesus ser på dem og siger det, som aldrig holder op med at provokere og forstyrre, selv om det også er det saligste et menneske kan høre.

Jesus siger, at jo mindre, vi kan opvise af fint og flot og rosværdigt hos os selv, desto nemmere er det for os at tage ind, at alting er ufortjent, at jo mindre vi mærker, vi kan i os selv, desto lettere er det at tage imod den Guds kærlighed, Jesus kommer med.

80

At vi er elskede, fordi Gud er én, der elsker, elsker os, hinsides hvad vi magter og udretter og formår.

85

Kvinden med olien har begrebet mere af Guds kærlighed til mennesker end Simon og de andre farisæere, selv om de har studeret skriften hele deres liv; hun har fat i den lange ende, de andre kan jo selv. Hvis man tror, man kan klare sig selv, så har man ikke særlig meget brug for Gud.

90

Jeg tror, jeg mærker det samme i mig, som Simon mærkede, den dag, da han både fik besøg af Jesus og af en prostitueret: at det alt sammen provokerer og udfordrer til modsigelse, fordi vi bilder os ind, at vi kan selv, men at der samtidig åbnes en mægtig port ud til friheden, en svimmel frihed, hvor vi ikke skal gøre os fortjente, hvor vi ikke behøver at være gode nok, hvor vi ikke skal leve op til tårnhøje krav, hvor vi ikke skal skaffe os en plads i verden, for den har vi allerede, den er givet os fra højeste sted, og det er godt vi er der, en plads hvor vi bliver

100

mødt med respekt, fordi der er én, der kender vores inderste og hvorfor alting er.
Og hvor vi er velkommen i al evighed.

105 ***

Og sådan bliver store små og små bliver store i Guds rige, så at alle får den
samme størrelse, kærlighedens størrelse.

110

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

115

Tags

11. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anne-rondals-praediken-11-sondag-efter-trinitatis>

120

125

130

135